

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

ΜΕΡΟΣ 4

Μετά τη συμφωνία Καλομοίρη - Σκάλκου για συνεταιρισμό, η θορυβώδης μεταφορά των μηχανημάτων και τού προσωπικού της "Νέας Πατρίδας" στο κτήριο τού "Πανελληνίου Κήρυκα" προκάλεσε μειδιάματα αμηχανίας στο ήρεμο περιβάλλον του και ο Γιώργος Τσερδάνης, μάλιστα, την χαρακτήρισε "εισβολή των βαρβάρων"! Πολλοί από εμάς γνωριστήκαμε για πρώτη φορά με τους συναδέλφους μας στον "Κήρυκα" και ήταν ευκαιρία να συνεργαστώ πάλι με τον παλιό μου μάστορα στον "Ταχυδρόμο" της Αλεξάνδρειας, Κώστα Κωνσταντινίδη.

Στο νέο συγκρότημα, αρθρογράφος για τον "Κήρυκα" ήταν ο Τάκης Καλδής και για την "Νέα Πατρίδα" η Μαρία Πολίτη, που ενισχύθηκαν από τον Λάμπη Πασχαλίδη, τον έμπειρο Βαγγέλη Μυγδάλη που είχε έρθει από την Ελλάδα και για ένα μικρό διάστημα τον Ανδρέα Παπαγεωργόπουλο, ενώ επικεφαλής των αθλητικογράφων ήταν ο Θανάσης Χατζηανέστης.

Υπεύθυνος για την παραγωγή των εφημερίδων ήταν ο Γιώργος Τσερδάνης, επικεφαλής των σελιδοποιών ήταν ο Αλέκος Γκαλελής και της στοιχειοθεσίας ο μαστρο-Κώστας Κωνσταντινίδης.

Ο "Κήρυκας" κυκλοφορούσε κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή, ενώ η "Νέα Πατρίδα" κάθε Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατο. Σημειώτεον ότι ο "Κήρυκας" της Δευτέρας είχε τότε τα αποτελέσματα τού ελληνικού πρωταθλήματος πριν τυπωθούν στην Ελλάδα και γινόταν ανάρπαστος, ενώ η Τετάρτη ήταν ημέρα των κηδειών, μικρών αγγελιών και κτηματομεσιτικών διαφημίσεων.

Μεγάλη απουσία στη νέα κατάσταση που δημιουργήθηκε ήταν ο Αγγελος Κούρλιος, μια τραγική φιγούρα στην ιστορία τού παροικιακού Τύπου. Σ' αυτή τη μυστήρια ζωή, άλλοι διαπράτουν εγκλήματα και μένουν ατιμώρητοι, ενώ άλλοι πληρώνουν πολύ ακριβά τα όποια ανθρώπινα λάθη τους και ο Αγγελος Κούρλιος ήταν ένας από αυτούς.

Σαν κτηνίατρος ο Κούρλιος θα μπορούσε να κάνει καλύτερη ζωή και θα απέφευγε ίσως τις κακοτοπιές που τον κατέστρεψαν, αλλά επέλεξε την πιο ενδιαφέ-

"Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σε βόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα τού καφέ".

ρουσα καριέρα στις εφημερίδες που άρχισε με τον καλύτερο τρόπο. Μορφωμένος, ευφυέστατος, νεωτεριστής και με καλή πένα παρέλαβε μια μέτρια εφημερίδα, τον "Πανελλήνιο Κήρυκα", που πουλιόταν στα μπακάλικα και την έβαλε στα εφημεριδοπωλεία, τής έδωσε νέα όψη και την έκανε μια επικερδή επιχείρηση.

Όταν οι συνταγματάρχες έβαλαν στο γύψο την πατρίδα μας, ο Κούρλιος σήκωσε το λάβαρο της Δημοκρατίας και ο "Κήρυκας" κέρδισε πολλούς αναγνώστες με τα ανάλογα οικονομικά ωφέλη. Όμως, σε ένα ταξίδι του στην Ελλάδα εντυπωσιάστηκε από τη θερμή φιλοξενία που τού επεφύλαξαν οι "μιλημένοι" από τους εδώ φίλους τους χουντικοί και όταν επέστρεψε στο Σίδνεϊ άρχισε να εγκωμιάζει με άρθρα του το δικτατορικό καιθεστώ. Αυτό προκάλεσε σκληρές αντιδράσεις και ο Καλομοίρης τον απέλυσε ή τον ανάγκασε σε παραίτηση χάνοντας έναν πολύτιμο συνεργάτη. Πιστεύω ότι η αποχώρηση τού Κούρλιου από τον "Κήρυκα", επιτάχυνε την υποχώρηση τού Καλομοίρη.

Τον Κούρλιο δεν γνώριζα επειδή ζούσαμε σε διαφορετικούς κόσμους και συνάντησα για πρώτη φορά μόνον όταν αποχώρησε από τον "Κήρυκα". Είχε υποστεί καρδιακή προσβολή και τον επισκέφθηκα με δύο συναδέλφους που είχαν εργαστεί μαζί του, τον Αλέκο Γκαλελή και τον Βαγγέλη Περούλια, στο διαμέρισμά του σε βόρειο προάστιο τού Σίδνεϊ. Παρά την μεγάλη περιπέτεια με την υγεία του ζούσε μόνος και πρέπει να πω ότι ήταν ενδιαφέρων, ευχάριστος συνομιλητής, που φαινόταν να είχε αποδεχτεί την πτώση του από την κορυφή, αν και ένιωθε προδωμένος.

Στο μεταξύ, ενώ ο Καλομοίρης τηρούσε διακριτικές αποστάσεις λόγω χαρακτήρος, ο Θέο Σκάλκος απολάμβανε την μεγάλη δύναμη που απέκτησε σαν εκδότης των δύο μεγαλύτερων παροικιακών εφημερίδων. Ήταν τέτοια η δύναμή του που αξίζει να αναφέρω ένα περιστατικό.

Ο φίλος και συνάδελφος, Δημήτρης Γκρούτσης, ήταν μέλος τού Εργατικού Κόμματος στο παράρτημα τού Παραμάτα, σε περίοδο που ο Θέο Σκάλκος είχε μια κόντρα με

τον τότε πρόμη ΝΝΟ, Νέβιλ Ραν. Όταν ο πρόμη επισκέφθηκε το παράρτημα στο Παραμάτα, ο Δημήτρης τού είπε "Νέβιλ, γιατί δεν προσπαθείς να συμφιλιωθείς με τον Θέο τώρα που έρχονται εκλογές και θα τον χρειαστούμε για την ελληνική ψήφο;"

"Δεν έχω πρόβλημα να επισκεφθώ τον Θέο, αλλά αν με πετάξει έξω με τις κλωτσιές τί γίνεται;", απάντησε ο κ. Ραν.

Τέτοια ήταν η πολιτική δύναμη τού "Κήρυκα" τότε, αλλά αντί να συνεργάζονται οι δύο συνεταιρείες για να την εκμεταλλευτούν, άρχισαν μια διελκυστίνδα για τον ποιός θα επικρατήσει και τις διαδικασίες για ένα διαζύγιο λόγω ασυμφωνίας χαρακτήρων. Πραγματικά, δεν μπορούσαν να υπάρξουν δύο πιο διαφορετικοί άνθρωποι από τον Δημήτρη Καλομοίρη και τον Θέο Σκάλκο, που ήταν αδύνατο να συμφωνήσουν σε ο,τιδήποτε. Πάντως, παρά τις αψιμαχίες τους και πολλές φορές μπροστά μας, η ζωή συνεχιζόταν και οι εφημερίδες τους κάλυπταν άψογα την παροικιακή δράση.

Όπως γράψαμε, ο συνεταιρισμός Καλομοίρη - Σκάλκου δημιούργησε μονοπώλιο στον παροικιακό Τύπο και μια εύρωστη επιχείρηση με το καλύτερο επιτελείο δημοσιογράφων και τεχνικών που εργάστηκε ποτέ κάτω από την ίδια στέγη: οι δημοσιογράφοι Καλδής, Πολίτη, Μεσσάρης, Μυγδάλης, Πασχαλίδης, Τσερδάνης, Χατζηανέστης, που αργότερα ενισχύθηκαν από την Τζόαν Μεσσάρη, τον Βασίλη Πασσά, τον Κούρλιο, τον Γεροντάκο, τον Πλατύραχο, τον Τζουμάκα, τον Νεράντζη, τον Μυστακίδη, τον Μάκη Ελυμπο, τον Γιώργο Δημητριάδη και άλλους, αλλά και οι τεχνικοί όπως ο Γιάννης Σκάλκος, ο Διομήδης Κυριακού, ο Αλέκος Γκαλελής, ο Βαγγέλης Περούλιας, ο Δημήτρης Γκρούτσης, ο Θανάσης Βαγενάς, ο παλαιμάχος Κώστας Κωνσταντινίδης και άλλοι που δεν θυμάμαι τα ονόματά τους εργάζονταν ευσυνειδητα για να παράγουν εφημερίδες ποιότητας έξι ημέρες κάθε εβδομάδα.

Όμως οι ιδιοκτήτες τού συγκροτήματος είχαν τη δική τους ατζέντα, ποιός θα αγοράσει το μερίδιο τού άλλου. Εμείς, που είμασταν έξω από τον κύκλο των εμπιστων τους δεν γνωρίζαμε τί ακριβώς συνέβαινε και τα κουτσομπολιά οργιάζαν, μέχρι που ένα πρωί με πλησίασε ο Τάκης Καλδής και με ρώτησε αν είμαι διατεθειμένος να επενδύσω χρήματα για να αγοράσουμε το μερίδιο τού Θέο Σκάλκου. Με λίγα λόγια, ο Δημήτρης Καλομοίρης θ' αγόραζε το μισό μερίδιο τού Θέο και οι εργαζόμενοι θα αγοράζαμε το υπόλοιπο ήμισυ, αν δεν κάνω λάθος το συνολικό ποσό ήταν \$250.000, ποσό καθόλου ευκαταφρόνητο πριν την εποχή εκείνη. Εγώ υπέθεσα ότι ο Θέο ήθελε να αποχωρήσει για να ασχοληθεί με μια άλλη ιδέα του.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

